

Nr 379.

Av herr **Sundström** i Skövde **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 301, med förslag till lag om hyresreglering. *m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 301 framlägges förslag till lag om hyresreglering. Denna skall handhavas av en hyresnämnd. Därjämte äger Konungen förordna att i kommun där lagen äger tillämpning avgiftsfri hyresförmedling skall införas.

Syftet med denna lag torde främst vara att förhindra en prisstegring på bostäder, vilken i sin tur, om den ohämmad får fortsätta, kan medföra risk för inflation. Visserligen skulle en måttlig höjning av hyresnivån icke medföra några större stegringar i levnadskostnadsindex, men redan vid 10 % stegring beräknas stegringen uppgå till 1,5 enheter. Därest denna stegring skulle bli den ökning, som skulle medföra en höjning av kristillägget för såväl stats- och kommunalanställda som av ramavtalet berörda grupper, så inses utan vidare vilka konsekvenser denna lagstiftning kan komma att få både statsfinansiellt och privatekonomiskt.

Att under sådana omständigheter övervältra kostnaderna för hela denna reglering på det hundratal kommuner, på vilka lagen kommer att äga tillämpning, synes vara en ren orimlighet. Visserligen ha särskilt stadskommunerna fått vidkännas utgifter under kristiden för uppgifter, som borde ha bekostats av staten, men de ha tålmodigt funnit sig i pålagorna. Emellertid ges det gränser för vad kommunerna kunna bära utan att eftersätta egna vitala angelägenheter eller ställa sig i skatteutjämningskrävarnas långa rad. Om de utgifter hyresregleringen kommer att kräva vore en enstaka pålaga, skulle de knappast väcka betänklighet. Men lagda till allt vad kommunerna få vidkännas i krisutgifter kan detta bli droppen, som kommer bägaren att rinna över. Och därest deras verksamhet skall kompletteras med en avgiftsfri hyresförmedling, vilket ur effektivitetens synpunkt torde vara ytterst önskvärt, komma kostnaderna för det hela förvisso att bli av betydande storleksordning. Att helt lägga kostnaderna på statsverket vore med hänsyn till lagstiftningens allmänna ekonomiska betydelse väl motiverad. Då emellertid ett sådant krav torde strida mot regeln, att staten ej helt skall bestrida kostnaderna för en verksamhet, som kommunen bedriver, torde en anordning med hälftenbruk mellan stat och kommun böra tillämpas. Även om det vore försvarbart att staten påtoge sig lejonparten av dessa

kostnader torde ett bidrag till verkliga kostnaderna med 50 % kunna anses acceptabelt ur kommunernas synpunkt.

På grund av vad sålunda blivit anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i §§ 10 och 16 av Förslag till lag om hyresreglering m. m. måtte införas en bestämmelse av innehåll att statsverket skall bidra med 50 % av verkliga kostnaderna för av kommunerna anordnad hyresreglering och hyresförmedling, varvid det torde ankomma på utskottet att företaga de justeringar i lagtexten, som kunna bli erforderliga för att förverkliga ovan angivna önskemål.

Stockholm den 27 maj 1942.

J. A. Persson,
Tidaholm.

Göta Rosén.

Walter Sundström,
Skövde.

David Hall.